

DZIENNIK CHOJNICKI

Przedpłata:

W ekspedycji miesięcznie	520 mk.
Z odnośnieniem miesięcznie	550 mk.
W agencjach miesięcznie	572 mk.
Przez pocztę już z odnośnieniem	572 mk.
Pod opaską w Polsce	780 mk.
W razie wypadków spowodowanych siłą wyższą, przeszkód w zakładzie, strajków i t. p. wydawnictwo nie odpowiada za dostarczenie pisma, a abonenci nie mają prawa domagania się niedostarczonych numerów.	

Redakcja i Administracja: Chojnice, ul. Człuchowska 13.

Pocztowe konto czekowe 201.032.
Konto bankowe: Miejska Kasa Oszczędności Chojnice.
Tel. 44. Adres telegr. „Dziennik Chojnicki”. Skryt. poczt. 33
Redaktor przyjmuje od godz. 12—1.

Chojnice, piątek 20 października 1922 r.

Ogłoszenia:

Ogłoszenia na stronie 5-lam od wiersza petyt lub jego miejsce 80 mk. — Rekl. za tekst wiersz 3-lam. 160 mk. — Ogłoszenia skomplikowane z zastrzeżeniem miejsca oraz z nieczytelnym rękopisem przy każdym poszczególnym wypadku 20% nadwyżki. Ogłoszenia z innych krajów płatne tylko w walucie tychże. Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

Ogłoszenia przyjmuje się do godz. 9. przed poł.

Prawda o sprawie urzędniczej.

W początkach roku 1919 rząd został wezwany z inicjatywy i na żądanie ówczesnego prezesa Komisji Skarbowo-Budżetowej, posła Stanisława Głabińskiego — Z. L. N. — ażeby przedłożył projekt regulacji plac urzędniczych i nauczycielskich przy uwzględnieniu zasady, że także nauczyciele szkół powszechnych mają być traktowani narówni z urzędnikami. Rząd przedstawił szereg projektów ustaw dla rozmaitych kategorii urzędniczych i nauczycielskich które były zgodne z życzeniami stowarzyszeń urzędników i nauczycieli.

Prezes Komisji poseł Głabiński przeprowadził uchwalenie tych ustaw, przyczem na jego wniosek zarówno stopnie plac jak i mnożnik zostały ustalone wyższe, aniżeli rząd proponował. Ustawa została uchwalona dnia 13 lipca 1919 roku i byłaby znośna dla urzędników i nauczycieli, gdyby Rząd był się stosował do przepisów, iż mnożnik ma być podwyższony w tym samym stosunku, w jakim wzrastają koszty utrzymania, wedle obliczeń biur statystycznych. Tak samo dla emerytów oraz wdów i sierot miał być mnożnik podwyższony w stosunku do wzrostu płacy czynnych urzędników. Rząd jednakowoż tylko przez kilka miesięcy stosował się do ustawy poczem w miejsce mnożników przewidzianych przez ustawę zaczął samowolnie stosować odrębne dodatki drożyzniane i zapomogowe.

To samowolne postępowanie Rządu, niezgodne z ustawą, wywołało słuszne niezadowolenie urzędników, sędziów i nauczycieli i stało się przyczyną żądań nowej regulacji plac.

Dopiero przy końcu ostatniej sesji sejmowej we wrześniu r. b. Rząd przedstawił projekt nowego systemu plac, który nie mógł być przez Sejm należycie rozpatrzony. Poseł Głabiński zaproponował na konwencie senatorów Sejmowych, ażeby projekt ten przjął przewidywanie za podstawę uposażenia urzędników aż do zebrania się nowego Sejmu. Wniosek ten posła Głabińskiego nie znalazł jednakowoż należytego poparcia wśród innych przywódców klubów sejmowych oprócz posła Czerniewskiego — Ch. — i pos. Dubanowicza — Nar. Chrześc. Stron. Lud. — a także minister skarbu Jastrzębski nie oświadczył się za nim, albowiem zażądał odpowiedniego pokrycia dla wielkich wydatków na place urzędników, chociaż sam tego pokrycia nie proponował.

Nawet NPR. uważała załatwienie tego projektu Rządowego narazie za niemożliwe, ponieważ jej zdaniem projekt nie odpowiadał życzeniom sfer urzędniczych domagających się jeszcze odbycie konferencji i narad w tej sprawie. Inne stronnictwa, jak n.p. Centrum posła Skulskiego oświadczyły się przez posła Piechotę przeciwko uchwaleniu tego projektu, wysuwając szereg innych spraw rzekomo pilniejszych, jak np. sprawę komasacji które w Sejmie dotychczasowym należałoby jeszcze załatwić.

W sprawie automatycznego awansu urzędników przy rozprawie nad pragmatyką służbową w Zw. Lud. Nar. tak w komisji skarbowo-budżetowej, jak i w pełnym Sejmie oświadczył się za automatycznym awansem i za tym awansem głosował. Kiedy z komisji administracyjnej większość złożona z przedstawicieli ludowców i centrowych obaliła zasadę automatycznego awansu na żądanie posłów Głabińskiego i Godka (ZLN) odbyło się nowe posiedzenie komisji administracyjnej na które uchwałę poprzednią reasumowane i zgodzono się na awans automatyczny. Jednakowoż w pełnym Sejmie sprawę tę postawiono na porządku dziennym w chwili, w której stronnictwa ludowce i centrowe miały większość i one to przeciwko głosom Związku Ludowego N. P. R. i P. P. S. obaliły w Sejmie zasadę awansu automatycznego dla urzędników.

Zarzuty głoszone przez przeciwników politycznych, jakoby Związek Ludowo-Narodowy głosował przeciwko awansowi automatycznemu są potwarcze, a powoływania się na to, że Związek Ludowo-Narodowy nie był wówczas w komplecie nie ma żadnego uzasadnienia, ponieważ na owym posiedzeniu żadne stronnictwo nie było w pełnym składzie, albowiem sprawa awansu automatycznego nie miała być głosowana na tem posiedzeniu. Okoliczność, że jeden właściciel ze Z.L.N. wyłamał się z obowiązku solidarności klubowej i głosował przeciwko awansowi automatycznemu nie uprawnia nikogo do zarzutu przeciwko klubowi Związku Ludowo-

Narodowego, a to tem mniej, że w innych klubach takie wypadki niekarności zdarzały się o wiele częściej. Stwierdzić należy, że i P. P. S. i N. P. R. były wówczas na owym posiedzeniu Sejmowym w słabym komplecie.

Podkreślić wreszcie trzeba, że referentem wszystkich spraw urzędniczych komisji skarbowo-budżetowej był poseł Gondek, członek Związku Ludowo-Narodowego i on to w imieniu Związku stawiał i bronił licznych wniosków w sprawach urzędników i emerytów, tak cywilnych jak i wojskowych.

Wywiad u gen. Sikorskiego.

Wywiad przedstawiciela P. A. T. u generała Sikorskiego.

Paryż, 16. 10. (Pat.-Havas.) Co dało powód do wyjazdu p. generała?

Minister wojny republiki francuskiej zaprosił mnie na wielkie manewry, jakie odbyły się w drugiej połowie września w Bretonii. Były to od czasu ukończenia wojny pierwsze wielkie manewry, podczas których uwypukliły się musiały najważniejsze problemy wymagające rozwiązania dla właściwego zorganizowania armii przyszłości. Z tego względu, a także dzięki ustalonej tradycyjnej sławie armii francuskiej, sławie potwierdzonej w sposób świetny ostatnimi zwycięstwami manewry w Bretonii wzbudziły duże zainteresowanie całego świata wojskowego. Wysiłki nauki wojskowej Francji nad ustaleniem nowych przesłanek wielkiej taktyki nie pozostaną bez wpływu na organizację sił zbrojnych całego świata, uwypuklając podczas badań nowych rozwiązań taktycznych problemy szerszej natury jak kwestie użycia i odpowiedniego zastosowania technicznych środków walki, wynikające stąd zagadnienie administrowania zasobami ludzkimi i ekonomicznymi kraju, pogotowie wojenne, a wreszcie niezmiernie ważne zagadnienie psychiczno-wychowawcze dotyczące roli, jaką odegrać ma w walce pojedynczy człowiek. Wszystkie te problemy nie tylko wysunęły się jasnowo podczas manewrów w Quetidan, ale w znacznej mierze znalaziono bardzo poważne próby nowoczesnego ich rozwiązania. Polskę zagadnienia powyższe obchodzić muszą bardziej żywo może, niż kogokolwiek innego. Składa się na to prócz ścisłej współpracy polsko-francuskiej zarówno położenie geograficzne Polski, jak i smutne doświadczenia historii.

Pragnąc zapewnić długotrwały pokój, pragnąc stać się fundamentem pokoju na Wschodzie, chcąc raz nazawsze uniknąć groźby niewoli, chcąc przeprowadzić wewnętrzną konsolidację Polski, dążyć musimy najkrótszą drogą do znalezienia odpowiedzi, jaką ma być armia polska, jaką — nasza doktryna wojenna, jakim wreszcie wzajemny stosunek narodu i wojska. Pogłębienie studjum w powyższych kierunkach — było celem udziału mego w manewrach. Ponadto cały szereg cennych dyskusji z najwybitniejszymi przedstawicielami armii francuskiej pozwolił zbadać sprawę wszechstronnie i — jak sądzę nie ku ogólnej korzyści. Pobyt mój w Anglii pozwolił uzupełnić niezmiernie dalece spostrzeżenia wyniesione z Francji. Szereg ważnych obserwacji armii angielskiej, operującej częstokroć na odległych terenach małych jednostkami na wielkich obszarach służyć nam może za przykład, zwłaszcza że polskie warunki geograficzne miejscami posiadają charakter zbliżony do terenów doświadczeń angielskich, a prócz tego niezmiernie wysoka kultura fizyczna, wiekowa tradycja wychowawcza Anglii posiadają wyjątkowo wysoką wartość i niejednokrotnie godne są naśladowania.

Czy prócz studjum nad organizacją armii sprzymierzonych nie prowadził pan generał innych prac?

Rozumie się, że tak. Z Francją łączą nas bliskie i stałe stosunki wymagające ścisłego kontaktu najwyższych władz wojskowych obu krajów. Od czasu pobytu Naczelnika Państwa i ministra Sosnkowskiego w Paryżu, poraz pierwszy kontakt ten podjęty został w całej rozciągłości. Rozpatrzenie i rozstrzygnięcie w szeregu spraw bieżących wymagały znacznych wysiłków, które — jak sądzę — dały wyniki dla krajów i armii znaczne i pomysłne. Współpraca polsko-francuska jest rzeczą dokonaną i znaną powszechnie. Ustalenie jednolitości poglądów na szereg zagadnień natury wojskowej jest obecnie na ukończeniu.

Po powyższych wyjaśnieniach szefa sztabu generalnego, zapytałem go o podróż do Anglii i Belgii.

Zaproszenie na manewry przez Francję — odpowiedział gen. Sikorski dało asumpt do uprzejmego zaproszenia mnie przez Anglię i Belgję. Za aprobatą Naczelnika Państwa oraz rządu skorzystałem z całą gotowością z tych zaproszeń, aby złożyć w imieniu wojska polskiego z upoważnienia Naczelnego Wodza hołd przedstawicielom armii sprzymierzonych których zwycięstwo było zwycięstwem sprawiedliwości, godziną ukoronowania i tryumfu wojsk polskich, skierowanych ku odzyskaniu niepodległości. Prócz tego nawiązanie bezpośredniego kontaktu między armiami wydało się również wskazane. Od dawnych bardzo czasów przedstawiciele wyższych władz wojskowych. Polski nie gościli oficjalnie ani w Anglii, ani w Belgji. Wzruszające szczegóły przejazdu przez Anglię Kościuszki po zwolnieniu go z więzień rosyjskich, dawna tradycja współpracy Skrzyneckiego nad stworzeniem armii belgijskiej — były ostatniemi wspomnieniami dawnych wzajemnych stosunków wojskowych. Pierwsze to od dawna oficjalne wystąpienie w imieniu wojska polskiego było dla mnie niezwykle zaszczytem. Stwierdzić muszę z całą przyjemnością, że zarówno w Anglii jak i w Belgji usłyszałem szczere słowa uznania dla żołnierza polskiego. Stwierdziłem w kołach wojskowych zrozumienie wagi naszej siły zbrojnej dla pokoju świata, uznanie dla naszych dotychczasowych wysiłków. W Anglii przyjęty zostałem przez członków najwyższej rady wojennej z lordem Cavanem na czele. Prócz tego zetknięcia z szeregiem wybitnych generałów oraz korpusem oficerskim pułków dało mi możność oceny bezpośredniej wysokich i dodatnich cech wojska angielskiego. Podkreślić muszę prawdziwą i otwartą serdeczność, z jaką w mojej osobie witane było w Londynie wojsko polskie. Podczas krótkiego z konieczności — pobytu mego w Belgji, byłem przyjęty na audjencji u króla oraz miałem sposobność przeprowadzenia dłuższych rozmów z ministrem Jasparem, z ministrem Dovezem i szefem sztabu generalnego Madlinsem. Niezwykle szczegółowe orientowanie się króla w sprawach Polski było dla mnie tem cenniejsze, że wysokie słowa uznania dla armii polskiej z ust króla bohatera, oparte były na szczegółowej znajomości stosunków i warunków naszych zmagających się i prac. Wymiana myśli z ministrami belgijskimi oraz z generałicją i sztabem generalnym przyczyniła się — jak sądzę — do ugruntowania szerszych i wzajemnych sympatii istniejących nie od dzisiaj. Złożeniem wieńca na grobach ofiar barbarzyństwa władz okupacyjnych niemieckich — pragnąłem wyrazić hołd niezłomnemu bohaterstwu narodu belgijskiego, którego losy tak podobne były do losów Polski w tym czasie.

Czy zabierał pan generał głos w kwestiach natury politycznej? Więzyta moja zarówno tutaj we Francji jak i Anglii i Belgji miała charakter czysto wojskowy. Mogłem niemniej zwracać wszędzie uwagę na poło-

o godz. 10

Przed otw.
gield.
18. 10. 22

Dolary am. (w Warszawie)
Marki polski (w Gdańsku)
Dolary am. „ „

—
27,20
2860,00

o godz. 11

Przed otw.
gield.
18. 10. 22

Dolar am. (w Warszawie)
Marki polski (w Gdańsku)
Dolary am. „ „

10650,00
27,12
2850,00

zenie geograficzne i strategiczne Polski jej rolę na Wschodzie, na znaczenie armii polskiej jako przedmurza cywilizacji i gwarancji pokoju. Jak sądzę—znalazłem pełne zrozumienie o ile w rozmowach oficjalnych nie poruszałem żadnych bieżących spraw politycznych to jednak pobyt mój wzbudził szerokie zainteresowanie wśród opinii i prasy. Przedstawicielom tej nie chciałem odmawiać informacji o Polsce, informacji nie leżących może bezpośrednio w sferze mojej pracy. Miałem na względzie istniejące jeszcze wśród przedstawicieli opinii poglądy będące wynikiem konsekwentnej i wrogoj propagandy. Zaspakając więc ciekawość prasy szczególnie żywo zgłaszającej się w Anglii, starałem obalić fałszywe pojęcia, rozsiewane przez nieprzyjaciela nam żywioły o polskim militarystycznym, imperialistycznym, polskiej reakcji i polskiej nędzy. Mam nadzieję że wyjaśnienia to potraktowane poważnie przez poważną prasę przyczynią się nieco do zrozumienia przez szeroki ogół tego co znalazło już wszędzie zrozumienie w kierowniczych kołach państwowych mianowicie istotnego oblicza Polski i jej znaczenia jako czynnika równowagi międzynarodowej.

Jakie ogólne wrażenie pozostawił panu generałowi pobyt zagranicą co do sytuacji Polski?

Ogólnie znalazłem ugruntowanie tego krytycznego optymizmu jaki stanowi cechę dominującą wśród najbardziej zasłużonych twórców niepodległej Polski, optymizmu, którego znaczenie tak pięknie wraził p. Naczelnik Państwa w mowie wygłoszonej na Śląsku. Przeglądając się w Europie skutkom jakie zostawiła wielka wojna, trudnościom ekonomicznym istniejącym dzisiaj dojdzie musi do wniosku każdy trzeźwy obserwator, że położenie Polski zasadniczo jest bardzo dobre. Kłopoty jej, aczkolwiek poważne noszą charakter przejściowy. Zawzięte i konsekwentne wysiłki nad odbudową kraju i wyzwoleniem wszystkich sił twórczych, warunkować nam mogą wspaniały i wszechstronny rozwój. Przeshody, jakie stoją na drodze nie są nieprzezwyciężone. To, co uczyniliśmy dotychczas wzbudza podziw wśród naszych szczerzy i potężnych przyjaciół. Potrzeba nam tylko woli, wytrwałości i tęgich nerwów.

Jaki jest dalszy plan podróży pana generała?

Po audjencji u prezydenta Milleranda i Poincarégo oraz szeregu konferencji w sprawie natury bieżącej a do dotyczących kooperacji z misją wojskową francuską w Polsce wracam do kraju i około 18 b. m. spodziewam się już być w Warszawie.

Jak zorganizował pan generał pracę, ogarniając tak różnorodne dziedziny?

Pracy istotnie mieliśmy dużo, tembardziej, że towarzyszący mi personel oficerski był bardzo nieliczny. Towarzyszył mi jako adiutant podpułk. Kukowski, pozbawiony jako oficer sztabu generalnego, Szef oddziału II sztabu generalnego gen. podpor. Matuszewski, który nawiązał bezpośredni kontakt ze sztabem sprzymierzonych, podpułk. Kasprzycki, który jest mi pomocą w innych sprawach. Poza tym reprezentanci wojski i attaché we Francji i Belgii, major Beck, prócz tego w Paryżu major Dowbor, podpułk. Łojko.

Attaché polski w Londynie podpułk. Bardziński był przezemnie obdarzony wyjątkową pracą z której wywiązał się doskonale.

Objazd p. min. sprawiedliwości Makowskiego.

Warszawa, 17. 18. (Pat.) W ubiegłym tygodniu p. min. sprawiedliwości Makowski dokonał objazdu całego szeregu sądów i więzień w północno-zachodniej części Rzeczypospolitej, mianowicie w Płocku, Włocławku, Toruniu, Chełmnie i Grudziądzu. W Toruniu p. min. Makowski odbył dłuższą konferencję z prokuratorami sądów apelacyjnego i okręgowego. Celem tej konferencji było bliższe zapoznanie się z potrzebami miejscowego sądownictwa oraz jego niedomaganiami. W Grudziądzu poza konferencją w sądzie okręgowym dokonał p. minister szczegółowej inspekcji tamtejszego domu karnego. W podróży tej towarzyszyli p. ministrowi dyrektor departamentu niedzielnego p. Augustynowicz, naczelnik wydziału König. Poza tym w Płocku byli obecni prezes sądu apelacyjnego warszawskiego p. Supiński prokurator tego sądu Hübner.

Generał Sikorski o manewrach francuskich.

Paryż, 17. 10. (Pat.-Havas). Gen. Sikorski przed swym objazdem do Warszawy oświadczył przedstawicielowi „Excelsiora”: „Manewry francuskie były dla mnie zjawiskiem pouczającym. Były one stwierdzeniem związku istniejącego we Francji między narodem a armją. Temu związkowi zawdzięcza chwałę armja francuska. Armja która wygrała wojnę dzięki swojej jednolitości i spójności, dzięki wiedzy dowódców i zapalowi żołnierzy, jest rękojmią pokoju.

Trzecie posiedzenie Sejmu śląskiego.

Katowice, 17. 10. (Pat.) Dziś o godz. 14. p. marszałek Wolny otworzył trzecie posiedzenie Sejmu śląskiego. Przedstawiciele poszczególnych stronnictw wygłosili mowy programowe. Pierwszy zabrał głos p. Korfanty. Oświadczył on, że Śląsk oczekiwał doskonałego programu ze strony rządu od programu, jaki zawierała inauguracyjna mowa p. Nowaka. Poruszając kwestię gospodarczą, Korfanty poddał krytyce sprawę kredytu 200 milionów marek udzielonego centrali współdzielczej oraz omawiał sprawę wprowadzenia waluty polskiej, przyczem zaznaczył, że walutę tę można wprowadzić, nie czekając na decyzję rządu centralnego. P. Korfanty domagał się na koniec, aby szkolnictwo górnośląskie było prowadzone w duchu polskim zgodnie z zasadami chrześcijańskimi. Następ-

nie zabrał głos senjor klubu niemieckiego, p. Reisenstein, wyrażając życzenie spokoju dla kraju górnośląskiego, oraz nawołując do wzajemnego szacunku i wyrozumiałości. Przywódca P. P. L. p. Biniszkiwicz, odpowiadając na zarzuty, oświadczył, że w sprawach narodowych polskich P. P. S. będzie stała po stronie tych partii w innych kwestiach. Z kolei zabrał głos

Przed konferencją pokojową.

Zajęcie Tracji przez oddziały koalicyjne.

Konstantynopol, 17. 10. (Pat.-Havas). W dniu wczorajszym oddziały koalicyjne gorąco witane przez ludność rozpoczęły zajmowanie Tracji, którą Grecja ewakuuje. Dotychczas żadnych wypadków przytem nie było. Anglicy przetransportowani zostali na statkach w celu zajęcia pasa wybrzeży. 6 misji koalicyjnych udało się do Adrianopola, Czerlu, Kirkilisse, Lille Burgas, Uzun-Koprei i Rodosto. Oficerowie koalicyjni zebrałi się wspólnie z oficerami kemalistycznymi w Ghobza w celu dokonania pracy nad delimitacją granicy.

Konferencja pokojowa 7. listopada.

Paryż, 17. 10. (Pat.-Havas.) Według wszelkiego prawdopodobieństwa konferencja pokojowa zbierze się 7. listopada. Franklin Bouillon zaleca Poincarému wybór Smyrny jako miejsca przyszłych rokowań pokojowych. Sprzymierzeni jednak zdają się być przeciwnymi takiemu wyborowi dla przyczyn natury materialnej i moralnej. Skądinąd Angora nie zgadza się na wybór Szwajcarii, wskutek czego prawdopodobnie terenem, na którym zbierze się konferencja będzie Francja albo Włochy.

Oświadczenie Francina Bouillona.

Bordeaux, 17. 10. (Pat.-R.P.) Francin Bouillon po powrocie z Mudanji oświadczył przedstawicielowi „Matina”: Akcja francuska „wzbudziła wszędzie ogromny entuzjazm. Osobiście odczułem prawdziwie przyjacielską atmosferę. Francja powinna dzisiaj więcej niż kiedykolwiek zacieśnić stosunki przyjaźne z Turcją. W związku z mową L. George'a Bouillon oświadczył: Francja była jedynym narodem, która wiedziała, w jaki sposób należy rozmawiać z Turcją. Nie trzeba nigdy zapominać o tem. Francin Bouillon wyraził się z uznaniem o pojednawczych skłonnościach, jakie ujawnili pełnomocnicy tureccy podczas swoich rozmów z pełnomocnikami francuskimi.

Sprawy polskie.

Pomyślnie widoki złotej pożyczki państwowej.

Warszawa, 17. 10. (A. W.) Wszystkie dzienniki w dalszym ciągu podnoszą trafność pomysłu 8 proc. państwowej pożyczki złotej i dogodność lokowania w niej kapitałów. „Rzeczpospolita” pisze: Nie dziwiłbyśmy się, gdyby w takiej chwili pan minister skarbu zażądał od społeczeństwa ofiar. Cała uświadomiona i narodowo czująca Polska odpowiedziałaby mu karnie na to wezwanie. P. minister skarbu zapowiedział jednak w swoim ekspozycji, że ofiar żądać nie będzie i że nie będzie apelował do samego tylko poczucia patriotycznego społeczeństwa, ale do jego interesów i zapowiedz tę spełnił, bo oto mamy pożyczkę, o której z góry trzeba powiedzieć, że dostarczając państwu potrzebnego kredytu, zapewnia zarazem obywatelom tak niezwykle korzyści, jak rzadko które przedsiębiorstwo finansowe. „Przegląd Wieczorny” pisze, że pożyczka złota nie jest żadną ofiarą, lecz

p. Bronowicz, który przemawiał w imieniu N. P. R. Po przemówieniach programowych odczytano wniosek złożony do łaski marszałkowskiej, poczem jako pierwszy referent przemawiał pos. ks. Brzoska. Wniosek dotyczący natychmiastowej wypłaty poborów nauczycieli został przyjęty większością głosów. Na wniosek p. marszałka posiedzenie odroczono do jutra godz. 14.

Sprawozdanie Francina Bouillona o przebiegu konferencji w Mudanji.

Paryż, 17. 19. (Pat.-Havas). Francin Bouillon złożył przedstawicielom prasy francuskiej i zagranicznej sprawozdanie o przebiegu konferencji w Mudanji, przypominając depeszę wysłaną do Kemala i odpowiedź tego ostatniego, która go skłoniła do wyjazdu. Natychmiast po przybyciu do Smyrny Bouillon odbył narady z Kemalem oraz z przedstawicielami władz cywilnych i wojskowych i zdołał nakłonić rząd kemalistyczny do zupełnego wstrzymania operacji wojennych aż do zebrania się konferencji generałów. Następnie Bouillon omawiał różne fazy rokowań i wykazał trudności, jakie się nasuwały wskutek wadliwych połączeń telegraficznych, różnicy języków i temperamentów wojskowych, biorących udział w rokowaniach. Bouillon podkreślił lojalność dobrą wolę kemalistów w toku rokowań w Mudanji, jak również mądrość polityczną Kemala, który mimo zwycięstw powstrzymał pochód swoich wojsk. Dalej Francin Bouillon sprezyował wyniki rokowań w Mudanji, mianowicie powstrzymanie wojsk tureckich, przyczem Turcy zgodzili się nie wysłać ani jednego żołnierza na europejski brzeg cieśnin. W zakończeniu Bouillon wykazał, że polityka przymusowa miała tylko ten skutek, że opóźniła zawarcie rozejmu. Dzięki zaś wpływom niektórych mocarstw, działających w imię sprawiedliwości, pokój został ocalony.

Greckie kłopoty dynastyczne-spadkobiercze.

Wiedeń, 17. 10. (Pat.) „Neue Freie Presse” donosi z Aten: Dziennik Urzędowy podaje, że małżeństwo zmarłego króla Aleksandra z p. Manos zawarte w r. 1919 w Atenach uznane zostało za ważne. Wprawdzie potomek zmarłego króla nie ma prawa do tronu, jednakże uznany został za legalnego spadkobiercę.

obopólnym interesem państwa i jego obywateli we wspólnej walce przeciwko międzynarodowym spekulantom.

Ujęcie komunistów.

Warszawa, 17. 10. (A. W.) Policja polityczna w nocy dzisiejszej dokonała aresztowania kilku wybitnych komunistów w Kielcach. Ujęci zostali: przywódca komitetu wyborczego komunistycznego, Antoni Sowa i sekretarz jego, Zygmunt Bartold. U obu aresztowanych znaleziono szereg kompromitujących dokumentów, ustalających ich bezpośrednią łączność z bolszewikami moskiewskimi.

O kapitalizację rent inwalidzkich.

Warszawa, 17. 10. (A. W.) Min. skarbu opracowało projekt rozporządzenia wykonawczego do ustawy inwalidzkiej z 18. marca 1921, dotyczącej kapitalizacji rent inwalidzkich. Rozporządzenie ma być wydane w najbliższym czasie.

Kronika miejscowa.

Chojnice, dnia 19 października 1922 r.

— **Do wiadomości firm polskich.** Mini. sterstwo Przemysłu i Handlu podaje do wiadomości, że polskie firmy eksportowe i przemysłowe, zainteresowane handlem z krajami bałkańskimi, mogą umieszczać bezpłatnie swe adresy w księdze adresowej wydawnictwa:

„Guide commercial et Industriel Panhellenique Officiel pour 1923” będącej najwięcej poważnym organem reklamy cudzoziemskiej na Wschodzie.

Redakcja cytowanego wydawnictwa zawiadamia, że zgłoszenia winny być nadsyłane bezpośrednio pod adresem:

Agence Panhellenique de Publicité, rue Salaminos 2, Salonique (Grece).

— **W tych dniach odbyło się** na Przytułku miejskim rzadka uroczystość. Małżeństwo Chrzanowsky świącili złote gody małżeńskie.

Pana Radcy Hubertowi wręczyli znajomi dla jubilatów następujące kwoty pp. Werner 5000 mk. Siotrowski 3000, Bonin 1000, Renk 1000, Rott 1000, Huwen 1000, Eigel 1000, Kaleta 1000, Hubert 1000, Kosidowski 500, Wiśniewski 200 mk. Oprócz tego ofiarowano artykuły żywnościowe przez, pp. Leo, Tonn, Sliwińskiego, Kaźmierskiego i Huberta. Złożone pieniądze wstaną ratami jubilem wręczone. Jubilatów życzymy ażeby dożyli wesela diamentowego.

— **Niemieckie papierosy.** Kelnerzy w kawiarniach i restauracjach podają często papierosy pochodzenia niemieckiego, przemyczone przez gra-

nicę niemiecką. Na zapitanie, jaką drogą papierosy niemieckie doszły do jego rąk, kelner odpowiada chytym uśmiechem. Kelner kontent, że usłużył „lepszym” w jego miasteczku od polskiego wyrobem niemieckim, gość także hołduje temu przesądowi i pali papierosy szmuglowane bez wyrzutów sumienia. Obaj nie myślą o tem, że okradają skarb państwa krzywdząc bezrobotnych rodaków powstrzymują w rozwoju krajowy przemysł. Należy zmienić te stosunki. Każdy prawy obywatel powinien uważać wskazywanie władzy miejsce sprzedaży przemyczonych towarów nie zadaniem lecz za swój obowiązek.

— **Kupiec p. Werner Oswald ul. Dworcowa** złożył dla ubogich miasta na ręce p. Radcy Huberta 100.000 mk. oraz przekazał 3 firy drzewa opałowego. Odnosną kwotę przekazano miejskiej kasie oszczędności w myśl ofiarodawcy 25.000 na konto nr. 21380 dla biednych miasta 25.000 mk. na konto 21 423 na gwiazdkę dla ubogich Chojnic.

— **Teatr Metropol.** Nadzwyczaj zachwycający dramat detektywny przedstawia teatr dzisiaj. Eryk Kaiser, Fritz i Paweł Trautmann występują w głównych rolach.

Kronika prowincjonalna.

Laskowicie. (Katastrofa kolejowa.) Wczoraj we wtorek o godz. 5-tej rano nastąpiło zdarzenie pociągów na stacji w Laskowicach wskutek fałszywego nastawienia zwrotnicy, wobec czego parowóz stacyjny dostał się między pociąg osobowy, nadchodzący ze strony Tetzewa i pociąg towarowy ze strony Bydgoszczy. Z pociągu wycieczkowego, wiozącego z Helu kilkudziesię-

poleca
DZIENNIK CHOJNICKI.

w miejscu.

8

Korfanty!

Chrześcijański Związek Jedności Narodowej

Wielki

Wiec Przedwyborczy

Korfanty!

8

odbędzie się w CHOJNICACH, dnia 22. października rb. o godz. 7 wieczorem na sali pana Engla.
Przemawiać będą pan redaktor Kielbratowski i inni.

Korfanty!

8

Narodowe Stronnictwo Robotników
Chrześc. Narodowe Stronn. Pracy
Związek Ludowo-Narodowy

Chreśc. Narodowe Stronn. Rolnicze
Narodowa Organizacja Kobiet
Komitet Odrodzenia Gospodarczego.

Korfanty!

8

Julius Schreiber,

Rynek 17. CHOJNICE. Rynek 17.

Dla zmiany mieszkania!!

Najlepszy wyrób.

DYWANY.

Bogaty wybór (wzor.)

Dywany „Aseminster” — wielki wybór.

Dywany „Velour” — modne wzory.

Dywany perskie „Innit” w zupełności zastępują dywany prawdziwe. Wzory stosowne do wszelkiego rodzaju wyrobów tkackich.

Wyborne jakości.

Wielki wybór firan.

Modne wszelkiego rodzaju wzory.

Firany tulowe — wielkie zapasy. Firany gotowe z najlepszego tulu nadzwyczaj gustownie.

Firany artystyczne

(składające się z 2 szali i 1 poprzecz zawieszenia podług najnowszych wzorów.)

Wielki wybór obrusów, kołdr, pokryć do otoman. Rogóżki i materiały bieg.

Proszę obejrzeć moje okna wystawowe.

Zamawiam niniejszem pismo codzienne

„Dziennik Chojnicki”

z Chojnic

na miesiąc listopad

i proszę pobrać odemnie przez listowego przed-
płatę miesięczną mk. 572.—

_____ dnia _____ 1922

Imię i nazwisko _____

mięscowość _____

ulica _____

pokwitowanie poczty _____

Zamawiam niniejszem pismo codzienne

„Dziennik Chojnicki”

z Chojnic

na miesiąc listopad

i proszę pobrać odemnie przez listowego przed-
płatę miesięczną mk. 572.—

_____ dnia _____ 1922

Imię i nazwisko _____

mięscowość _____

ulica _____

pokwitowanie poczty _____

Kupujemy każdą ilość
dojrzałych,
soczystych

jabłek.

Wytwórnia win
owocowych

A. Kaźmierski i S-ka.

Posiadłość

4 morgi roli, dom z
stajnią i ogrodemowo-
cowym

na sprzedaż
J. Gabriel, Deregowice p. Chojnice.